

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā № 19
Tatrunis № 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

№ 36 (1925)

Svētdien, 1957. g. 24. martā

13. gads

Palielināsim cukgaļas ražošanu

PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aicinājumā lauksaimniecības darbiniekiem norādīts, ka viens no svarīgākajiem līdzekļiem, kā strauji palielināt gaļas produkciju, ir cukgaļas ražošanas paplašināšana, jo cukas dod vislielāko dzīvsvāra pieaugumu uz 1 izlietoto barības vienību. Tādēļ arī šā gada 20.—21. martā LPSR Lauksaimniecības pirmrindnieku republikaniskās sanāksmes dalībnieki pieņēma jaunas socialistiskās saistības 1957. gadam un apņēmās katrā kolchozā 1957. gadā ražot 2—3 reizes vairāk cukgaļas, kā iegūts 1956. gadā.

Daudzi mūsu rajona kolchozi jau iekļāvušies socialistiskajā sacensībā un arī panākuši zināmus sasniegumus. Piemēram, 5 mēnešos lauksaimniecības artelis „Imanta” jau šogad ieguvīs 17,4 t cukgaļas vai 18,1 cnt uz 100 ha aramzemes, kolchozā „Cīņa” iegūts 11,3 t cukgaļas, kas ir 56 proc. no plāna vai uz 100 ha aramzemes 16,4 cnt, kolchozā „Latvijas strēlnieks” iegūta 8,7 t cukgaļa vai 50 proc. no plāna un 16,1 cnt uz 100 ha aramzemes. Līdzīgi sasniegumi ir arī Mičurina un Lisenko vārdā nosauktajiem kolchoziem, lauksaimniecības arteliem „Traktorists”, „Grauds” un citiem. Šajos kolchozos lopbarības krājumi cukām, salīdzinot ar citiem kolchoziem, nemaz nav ievērojami lielāki, bet šo kolchozu valdes vispirms parūpējās par veselīgu sivēnu iegūšanu un izaudzēšanu. Tos vēlāk nobarojot, gūst labus dzīvsvāra pieaugumus. Šajos kolchozos ir ilggadīgas cūku kopējas, kā lauksaimniecības arteli „Imanta” b. Mepe, b. Paņko Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā, b. Tēvui-

ne kolchozā „Latvijas strēlnieks” un citas. Viņas savu darbu mīl un cenšas ieviest praksē visu jauno no pirmrindnieku pieredzes. Kolchozu valdes cūkkopju darbu atbalsta, kas arī ir visu panākumu atslēga.

Tomēr vairāki mūsu kolchozi, kā „Komunisma ceļš”, „Brīvais ceļš”, „Boļševiks”, „Sarkanais karogs” un citi stipri atpaliek cukgaļas ražošanā. Ja caurmērā rajona kolchozos laikā no 1956. gada 1. oktobra līdz 1957. gada 1. martam iegūta uz 100 ha aramzemes 8,8 cnt cukgaļa, tad kolchozā „Komunisma ceļš” iegūta tikai 2,3 cnt, lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs” 3 cnt., „Boļševiks” — 5 cnt, „Brīvais ceļš” — 4,3 cnt. Zemā cukgaļas ieguve šajos kolchozos izskaidrojama ar to, ka valdes pielāvušas nenobaroju cūku pārdošānu. Lauksaimniecības arteli „Sarkanais karogs” pārdoti 143 sivēni ar vidējo dzīvsvāru 18 kg, kolchozā „Komunisma ceļš” 57 sivēni ar 12 kg vidējo dzīvsvāru.

Cūkgāļas ražošanā straujš kāpinājums jānodrošina vasaras mēnešos ar lēto ganību barību un zaļbarību, kādēļ jau laikus jāpadomā par zaļā konveijera sējumiem. Tiem jābūt pie visām cūku novietnēm ar aprēķinu, lai zaļbarības papildus deva pietiktu visam vasaras periodam.

Lai nodrošinātu 1957. gadā uzņemto saistību izpildi cukgaļas ražošanā, nedrīkstam izpārdot nenobarojus sivēnus, bet gan jānodrošina visu pavasarī un vasarā dzimušo sivēnu saglabāšana un nobarošana. Cūkgāļas ražošanā plaši jāizmanto vienreizējās sivēnu mātes nobarošanai vajadzīgā sivēnu skaita iegūšanai.

Kaimiņi sacenšas

Krāslavas rajona Lēpina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis un Baltkrievijas Lēpina vārdā nosauktais lauksaimniecības artelis ir kaimiņi un savā starpā sacenšas. Nesen notika uzņemto saistību savstarpēja pārbaude. Noskaidrojās, ka Krāslavas kolchozs nedaudz atpalicis vietējo mēslu izvešanā uz tīrumiem.

— Mēs nāksim jums palīgā, — teica kaimiņi, — jo sacenšies taču nozīmē arī palīdzēt. Nākamajā dienā no Balt-

krievijas kolchoza ieradās automašīna un īpaši pielāgota cisterna. Talcinieki tūlīt sāka vest kūdru un viru. Krāslavas kolchozs savukārt nosūtīja palīgos Baltkrievijas draugiem savu kalēju un seglinieku.

Pašreiz abos kolchozos izvēsta sacensība par godu Lielā Oktobra 40. gadadienai. To kolektīvi uzņemušies jaunas saistības lauksaimniecības un lopkopības produktu ražošanā.

(LTA)

Ražīgus augļu dārzus

Paaugstinās ienākumus no augļu dārziem

Lauksaimniecības arteli „Jaunā gvarde” augļu dārzi un ogulāji aizņem turpat 40 hektarus. Pagājušajā gadā dārzi deva labas ražas, un kolchozs par pārdotajiem augļiem ienēma vairāk nekā 116 tūkstoš rubļu.

Šajā gadā kolchoznieki nolēmuši no augļu dārziem iegūt vēl lielākas sumas. Tādēļ dārzkopības brigade b. Štern-

bergas vadībā uzsākusi dārzu apkopšanu. Lielākai daļai veco koku jau izžāgēti nokalnušie zari. Drīzumā uzsāks koku kaļķošanu.

Kolchozā uzsākta arī jaunu augļu dārza izveidošana. Iepriekšējā gadā pie „Kepšiem” iedēstīja jaunu dārzu 1,5 ha platībā. Kolchozs iegādājies 200 ābelītes jaunā dārza paplašināšanai. V. Kļava

Iestādīs jaunus kociņus

Augļu dārzu, kas dod ražu, lauksaimniecības arteli „Kurzeme” nav visai daudz — ap 5 ha platībā. Taču, tos labi apkopjot, pagājušajā gadā kolchozs ienēma par augļiem vairāk nekā 60 tūkstoš rubļu.

5 ha platībā kolchoznieki iedēstījuši jaunu dārzu. Dārzkopības brigade šajā pavasa-

rī jaunajam dārzam devusi mēslojumu.

— Iepirksim ap 150 jaunu augļu kociņu, — stāsta kolchoza priekšsēdētājs b. Surgofts, — un šopavasar tos iestādīsim iznikušo vai bojāto kociņu vietā.

Vecajos augļu dārzos šajās dienās kokiem izžāgēti nokalnušie, sausie zari. A. Sūna

Jaunajiem dārziem

Vairākos mūsu rajona kolchozos šajā pavasarī paredz iestādīt jaunus augļu dārzus. Tā lauksaimniecības arteli „Sarkanā zvaigzne” jauno augļu dārzu dēstīs 2 hektaru platībā. Zeme izraudzīta, tā šajā pavasarī sapņemusi 77 tonnas kūtsmēslu. Katram hektaram dots arī pa 20 tonnām kaļķu.

Lai kolchoziem netrūktu augļu koku dēstu, par to rūpējies kokaudzētavas „Bauzas” kolektīvs. Tas kolchozu augļu dārzu iekārtošanai izaudzējis ap 14 tūkstoš dēstu. Lauksaimniecības artelis „Sarkanā zvaigzne” vien iepirsis 400 ābelīšu dēstu, padomju saimniecība „Vārme” — 300 plūmišu dēstu.

F. Meldriņš

PADOMJU DZIMTENĒ

Lidmašīna „Ukraina”

Padomju aviokonstruktori konstruējuši jaunu pasažieru lidmašīnu „Ukraina”. Tā ir propellera lidmašīna ar turbodzinēju. Līdz šim mūsu zemes aviācijas transporta līnijās kursēja lidmašīnas ar virzuļu dzinējiem. Nesen parādījās jauna tipa ātrās turboreaktīvās lidmašīnas „TU-104”. Taču tās izmanto galvenokārt tālsatiksmes līnijās. Parasto pasažieru lidmašīnu būniecībā arvien vairāk pielieto turbodzinējus. Pasažieru pārvadāšana 1000 km attālumā ar jaunās konstrukcijas lidmašīnu paletinās par 30—50 proc. Brauciens šādā lidmašīnā izmaksās apmēram tikpat daudz, cik maksā plackarte dzelzceļa vilcienā.

Lidmašīna „Ukraina” paredzēta 84 pasažieru un 3,5 t kravas pārvadāšanai. Tās ātrums sasniedz 600 km stundā. Lidmašīnai ir 4 spēcīgi turbodzinēji, kas uzmontēti uz spārniem. Lidmašīna var pacelties, nolaisties un lidot jebkuros laika apstākļos. Tai nav vajadzīgi speciāli aerodromi. Lidmašīnā ir 3 erti saloni ar mīkstiem, attiecamiem sēdekļiem, pakaramie virsdrēbju novietošanai. Pasažieri brauciena laikā var sapņot siltu ēdienu.

Attēls: Lidmašīna „Ukraina”.

Pirmā ceturksņa uzdevums izpildīts ar uzviju

Jau no gada pirmajām dienām par lopkopības produktu obligatās piegādes uzdevuma izpildi sāka rūpēties lauksaimniecības arteja „Venta” valde. Kolchozam pirmajā ceturksnī obligatajā piegādē bija jānodod 38 cnt piena. Tagad jau piegādāts vairāk nekā 180 cnt piena. Izpildīts arī uzdevums gaļas piegādē, bet plānā paredzēto 1389 olu vietā piegādāts 4590 olu.

Pirmā ceturksņa uzdevumu obligatajā lopkopības produktu piegādē ar uzviju izpildījis arī kolchozs „Imanta”, 31 cnt piena vietā nododot vairāk nekā 100 cnt piena, 10 cnt gaļas vietā — 11 cnt, bet 1293 olu vietā 6560 olu.

V. Zieds

Pārdod lopkopības produktus valsts iepirkumā

Lauksaimniecības artelis „Grauds” viens no pirmajiem Kables MTS zonā izpildīja pirmā ceturksņa uzdevumu obligatajā lopkopības produktu piegādē valstij un tagad turpina tos pārdot valsts iepirkumā. Valsts iepirkumā pārdota 21 cūka, no tām 13 bekoni. Nobarotas un šajā mēnesī vēl pārdos 10 cūkas.

Bez tam kolchozs valsts iepirkumā pārdēvis 14 tonnas piena. Plānā paredzēto 14 tonnas piena. Plānā paredzēto 14 tonnas piena. Plānā paredzēto 14 tonnas piena.

H. Apse

Strauji paplašinās aitkopību

Ganību bagātība kalnainā Kirgizijā dod lielas iespējas aitikopības attīstībai.

Paredzēts, ka 1965. gadā republikā kopumā ražos 3,6 reizes vairāk vilnas nekā 1955. gadā. Aitu skaits gandrīz divkārtosies. Sestās piegādes beigās Kirgizijā, kas viens no lielākajiem vilnas piegādātājiem mūsu zemē, vairs nedos rupju vilnu. Stipri palielināsies daudz vērtīgās smalkvilnas un pus-smalkvilnas nodošana.

Jau šajā piegādē paredzēts organizēt apmēram 40 jaunu aitikopības padomju saimniecību dažādos šā kalnainā novada rajonos.

Lopkopības bāzes nostiprināšanai paredzēts uzart lopbarības sējumiem 126 tūkstoš hektaru neizmantotās zemes upju palienās un mazproduktīvās ganības. Šim nolūkam izmantos arī 185 tūkstoš hektaru jaunās apūdeņojamās zemes. Jau izvērtēti plaši darbi, lai apgādātu ar ādeni miljoniem hektaru kalnu ganību, ko gandrīz nemaz neizmantoja ādens trūkuma dēļ.

PARTIJAS DZĪVE

Komunisti vadija sacensību

Kad mūsu MTS kolektīvs apsprieda šāgada socialistiskās sacensības saistības, mehanizatori kā galveno uzdevumu izvirzīja rūpīgi sagatavoties pavasara lauku darbiem, galveno vērību veltot tehnikas remontam un organizācijā mēslojuma izvešanai uz kolchozu laukiem.

Visu mehanizatoru kolektīva sapulcē apņēmāmies ziemas periodā ar MTS tehniku izvest 20 tūkstoš tonnu organizācijā mēslojuma, labā kvalitātē veikt tehnikas remontu un visus citus pasākumus, kas saistīti ar gatavošanos pavasarim.

Tehnikas remontu sākām laikus un bija skaidrs, ka nekādu sarežģītumu nebūs. Bet, lūk, tieši mēslojuma vešana sagādāja visvairāk rūpju. Laiks ziemas ceļu tik drīz nesolīja. Tāpēc centāmies sagatavot visu vajadzīgo, lai, tiklīdz tas iestātos, varētu maksimāli izmantot katru dienu.

Kad ar komunistiem pārrunājām par pasākumiem, kas būtu jāveic, lai saistības godam izpildītu, viņi bija vienis prāts, ka pats pirmais priekšnoteikums ir visos kolchozos sagādāt traktoriem slēpes. Un komunisti pamatoja par to runāšanu, jo mums bija rūgta pieredze, ka atsevišķos kolchozos traktori bieži stāvēja dikā tieši šo slēpju trūkuma dēļ. Bija dažādi priekšlikumi par slēpju izgatavošanu, taču galu galā vienojāmies, ka tās galvenokārt izgatavosim pašu spēkiem. Mūs atbalstīja visu brigāžu traktori. Un tā arī izdarījām. Kolchozos mehanizatori izgatavoja desmitiem slēpju.

Tikko beidzot uzsnīga sniegs, visi kāpurķēžu traktori sāka darbu. Partijas pirmorganizācija tagad par galveno uzdevumu uzskatīja vadīt mehanizatoru sacensību. Atsevišķiem komunistiem, kā Volenbergam, Andersonam un citiem kopīgi ar redkoleģiju uzdevām organizēt „cīņas lapu” izdrušanu. Tajās mehanizatori uzzināja par sava

darba rezultātiem — saņēma uzslavu un dažreiz arī pamatotu kritiku. Vienā „cīņas lapas” numurā bija kritizēti brigadieris Saldnieks par to, ka viņš slīkti remontē savas brigades inventāru. Saldnieku no brigadiera pienākumiem atlaida.

Pašā MTS iekārtotajām brigāžu sacensības rādītāju. Bez tam reizi 10 dienās rīkojām ražošanas apspriedes, kurās pārrunājām darbu gaitu. Kā no komunistiem, tā no pārējiem mehanizatoriem bija daudz ierosinājumu, prasību. Un visas tās partijas pirmorganizācija kopā ar MTS administrāciju centās ievērot. Lai kāpinātu darba tempu, vairākos kolchozos mēslojuma iekraušanā izmantojām estakades, buldozerus, bet arteli „Brīvais ceļš” un „Jaunā gvarde” — pat ekskavatorus.

Kopējie pūliņi vainagojušies panākumiem. Šīs laikā mums izdevās izpildīt uzņemtas saistības, bet tagad esam izveduši par 780 t vairāk mēslojuma nekā saistībās apņēmāmies.

Partijas pirmorganizācijas biedri daudz panākuši organizatoriskajā un rādījuši personīgu piemēru praktiskajā darbā. Tā komunistu Freiberga vadītā brigāde ir viena no tām, kura izvedusi visvairāk mēslojuma. Šīs brigādes laudis Ždanova vārdā nosauktajā kolchozā izveduši 2588 t mēslojuma.

Labi strādājušas arī komunistu bb. Bērica un Vollenberga vadītās brigādes.

Saistības godam pildām arī traktoru remontos. Vēl divi pēdējie U-2 un saistības būs izpildītas. Bet viss sējas darbiem vajadzīgais piekabes inventārs jau darba kārtībā.

Sagatavojušies gaidām sējas laiku, lai kopā ar kolchozniekiem sāktu raženu darbu par bagātu ražu izaudzēšanu.

A. Megnis,
partijas pirmorganizācijas sekretars
Kuldīgas MTS

MUMS RAKSTA

Kad trūkst komjauniešu apziņas

Apņēmies 17. martā organizēt talku mēslojuma izvešanā, Mičurina vārdā nosauktā kolchoza komjaunieši ar bažām gaidīja šo dienu; nevarēja taču zināt, kāds būs laiks, vai būs vēl sniegs.

Talkas dienas rīts atausa saulains, sniega ceļš bija labs. Un drīz vien gan jaunajā augļu dārzā, gan pie kūtim skanēja jautras valodas, smieklī. Tur čakli strādāja gan kolchoza komjaunieši M. Siliņa, V. Smidberga, Rozentāle, gan Ēdoles 7-gadīgās skolas komjaunieši un pionieri V. Pats, J. Kaminskis, I. Pate, kā arī dārzkopības brigādes laudis A. Leinazars, J. Lībergis un citi. Darbs sekmējās lieliski. Kad diena tuvojās vakaram, talcinieki bija izveduši mēslojumu uz 4 hektariem jauno augļu dārzu. Kaut arī prieks par paveikto bija liels, to apēnoja kāda nepatīkama doma.

Paveikts būtu daudz vairāk, ja talkā būtu piedalījušies visi komjaunieši. Kad talku organizēja, apsolīja piedalīties arī ciema pirmorganizācijas komjaunieši. Bet kad pienāca talkas diena, neieradās neviena. Un talcinieks apbēdināja tas, ka būtu iespējs vairāk paveikt, un arī tas, ka komjaunieši nav pildījuši savu solījumu.

— Neieradās droši vien tāpēc, ka uzskatīja šo darbu par pārāk „netīru”, — mājās ejot, ieminējās kāds no talciniekiem.

Ironisku, bet pelnītu talcinieku vērtējumu — baltrocītes — izpelnījās arī Mičurina vārdā nosauktā kolchoza komjauniešes Dz. Brūvere un L. Volkovska, kuras gan apsolīja pirmorganizācijas sekretarei b. Rozentālei talkā ierasties, bet talkas dienas rītā bija... pazudušas. J. Ziļi

Palielināt cukgaļas ražošanu, IEGŪT UZ 100 ha ARAMZEMES 24,6 CNT CŪKGAĻAS

(No rajona socialistisko sacensību saistībām)

Gadu no gada vairāk cukgaļas

Vēl pirms nēdauz gadiem lauksaimniecības arteli „Latvijas strēlnieks” cukkopība bija maz attīstīta. Pirmos panākumus cukkopībā guva 1954. gadā, kad uz 100 ha aramzemes saražoja 10,9 cnt cukgaļas. Republikas labāko kolchozu pieredze cukkopības attīstībā, sevišķi bekonaudzēšanā ierosināja kolchoza valdei un lopkopības darbiniekiem veltīt vairāk uzmanības cukkopībai. Speķu cūku audzēšana un pirmie mēģinājumi bekoncūku audzēšanā deva labus rezultātus — 1955. gadā uz katriem 100 ha aramzemes jau bija ražots 21,7 cnt cukgaļas. Līdz ar to krietni palielinājās ienākumi no cukkopības. Tas deva jaunu ierosmi cukkopību vēl vairāk paplašināt.

Sākot ar jauno — 1955./56. lopkopības gadu, visus sivēnus kolchozā paturēja audzēšanai un nobarošanai. 1956. gadā kolchozā cukgaļa uz katriem 100 ha aramzemes bija ražota 25,8 cnt, kas ir krietni vairāk nekā citos rajona kolchozos. Cūkkopība kolchozām deva turpat 170 tūkstoš rubļu ienākuma.

Panākumus nodrošināja labi pārdomāts darbs. Tas, ka visus iegūtos sivēnus paturēja kolchozā audzēšanai un nobarošanai, deva iespēju plānot cūku skaitu pārsniegt par 40. Izaudzēt un nobarot labas speķa cūkas vai bekonus var

tikai no maziem, veselīgiem sivēniem. Par to gādāja sivēnmāšu kopējas bb. Miķelsone, Tēvaine un citas, kuru koptās cūkas ik gadus dod bagātīgus sivēnu metienus.

Speķu cūku un bekona audzēšana kolchozā uzticēta 2 cūkkopēm — bb. Āboliņai un Grīnfeldai, kas vairāku gadu darbā uzkrājušas bagātu pieredzi.

Līne Āboliņa pagājušajā lopkopības gadā nobaroja vairāk nekā 40 speķa cūkas un bekonus. Pašreiz viņa kopj ap 40 cūkas, no tām 23 nobaros bekonam. Līnes Āboliņas nobarotos bekonus nesen pārdeva valsts iepirkumā, bet tuvākajās dienās atkal pārdos vairākus bekonus.

Labus panākumus speķa un bekoncūku audzēšanā guva arī Trīne Grīnfelda. Abu cūkkopju nopelnis ir tas, ka pērn cukgaļas kolchozā ieguva krietni vairāk nekā iepriekšējā gadā — bruto produkcijā 138,8 cnt.

Nemot vērā labāko kolchozu pieredzi gaļas ieguves palielināšanā, kolchozā „Latvijas strēlnieks” nerealizē pusnobarotās cūkas, bet gan tās nobaro līdz bekoniem vai speķa cūkām paredzētajam svaram. Tas ļauj kolchozām izvairīties no zaudējumiem, ko pielaiz vairāki citi mūsu rajona kolchozi, realizējot pusnobarotās cūkas.

Kolchozā nav aizmirsta arī

cūkkopju materiālā ieinteresētība. Sivēnmāšu kopējām par katriem 5 virsplāna iegūtajiem sivēniem premijā izsniedz 1 sivēnu, bet barojamo cūku audzētājām premijas izsniedz par realizēto produkciju. Pērn vairākas cūkkopes, kā bb. Miķelsone, Grīnfelda un citas premijās saņēma ap 100 kg gaļas.

Lai arī pirmie panākumi jau redzami, kolchozā vēl daudz neizmantotu iespēju cūkkopības tālākai attīstībai. Kolchoza vadība un lopkopji to apzinās un šogad veic pasākumus jaunu panākumu nodrošināšanai. Pērn pie cūku novietnēm vēl nebija ganību. Šogad pie barojamo cūku novietnēm iekārtos ganību aplokus. Pie „Ošnieku” novietnes, kur strādā b. Grīnfelda un sivēnmāšu kopēja b. Miķelsone, ganību aplokiem paredzēts āboliņš vairāku hektaru platībā. Vajadzīgie mieti ganību aploku iekārtšanai jau sagādāti. Šovasar cūkas būs nodrošinātas ar zaļbarību. 8 ha platībā zaļbarībai iesēti rudzi, lielāku platību ar zaļbarības kultūram apsēs pavasarī. Izmantojot visas iespējas, šogad kolchozā paredz palielināt cukgaļas ražošanu līdz 31,8 cnt uz katriem 100 ha aramzemes. Līdzšinējie rezultāti liecina, ka šis skaitlis ir reāls, jo līdz 1. martam uz 100 ha jau ražots 16,1 cnt cukgaļas. A. Liepa

Šogad ražos 33,1 cnt cukgaļas uz 100 ha aramzemes

Aizvadītais 1956. gads Raiņa vārdā nosauktajam kolchozam bija pirmais, kad var runāt par kaut cik nopietni vērtējamajiem panākumiem cukgaļas un galvenokārt bekona ražošanā. Gada laikā kolchoza cūkkopes nobaroja 60 bekonus, bet pavisam uz 100 ha aramzemes saražoja 9 cnt cukgaļu.

Kā stāsta kolchoza lauksaimniecības speciālists b. Ozolnieks, tad šogad paredzēts nobarot 200 bekoncūku, bet uz 100 ha aramzemes saražot 33,1 cnt cukgaļas.

Lai šie plāni būtu reāli, tad jau pagājušajā gadā laukopji novāca visus kartupeļus, rūpīgi tos izziemoja, bet cūkkopes ziemas un pavasa-

ra mēnešiem nobarošanai atlasīja 70 sivēnus. Tos uzticēja kopt kolchoza labākai cūkkopei b. Stepei, un panākumi neizpaliek. Barības devas nav lielas. Cūkas dienā saņem 1 kg spēkbarību, 3 kg kartupeļus un vēl zivju rūpniecības atkritumus, šķiedeni. Nobarošanas perioda beigās katrs bekons vēl papildus saņem 500 g miltus un 2 kg kartupeļus, kā arī attiecīgi palielina pārējās barības devas.

Rūpīgi un racionāli izbarojot minēto barību, cūkkope panākusi katram bekonam 500 g vidējo diennakts pieaugumu. Šajā gadā viņa nobarojusi jau 27 bekonus. Pašreiz barošanā atrodas 25 cū-

kas. Aprīļa pirmajās dienās arī tās varēs nodot valstij kā bekonus.

Labākā cūku — sivēnmāšu kopēja b. Rozentāle pagājušajā gadā no katras sivēnmātes ieguva 16 sivēnus. Šogad viņa apkopj 11 sivēnmātes un apņēmies no katras iegūt mazākais 18 sivēnus. Pašreiz cūkas sāk atnesties un no katras saņem 10—12 sivēnu.

Tā kā vislētākā barība vasaras mēnešos ir zaļā masa, tad kolchoza valde piefermas laukos paredzējusi 6 ha apsēt ar lucernu, 3 ha ar auzu vīķu mistru, bet 1 ha platībā audzēt topinamburu.

A. Sudrabs

Ceļ dzīvojamās mājas virs plāna

Daugavpils. Netālu no pilsētas centrālā tirgus sāka triju jaunu dzīvojamo māju būve. Tanīs būs 89 dzīvokļi. Šo māju celšana nav plānā paredzēta, tās būvē par līdzekļiem, kas iekrājušies budžeta izpildes laikā. Vairāki vietējās pakļautības rūpniecības uzņēmumi labi strādājuši,

kādēļ pilsētas budžetā ienākušas ievērojamas summas — atskaitījumi no peļņas. Pēc aptuveniem aprēķiniem līdz gada beigām budžetā ienāks vismaz miljons rubļu. Turklāt pilsētas Darbajaužu deputātu padomes budžeta komisija atzinusi par iespējamu piešķirt dzīvojamo māju celtniecībai

vēl 500 tūkstoš rubļu. Šos līdzekļus iegūs no dzīvokļu un komunālo iestāžu, kā arī pilsētas tramvaja pārvaldes peļņas.

Par šiem papildus asinētajiem līdzekļiem tagad pilsētā ceļ astoņas daudzdzīvokļu mājas. Būvē izmanto vietējos materiālus.

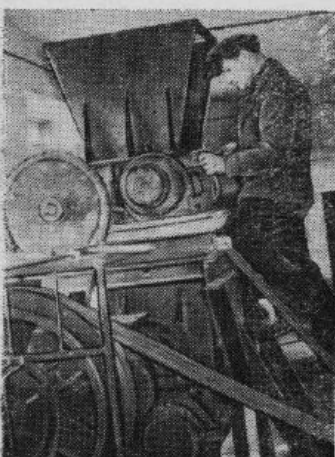
Padures ķieģeļu-keramikas fabrikas ražotā produkcija ir labas kvalitātes un kļuvusi pazīstama tālu aiz mūsu rajona robežām. Fabrikā labiekārto ražošanas telpas, uzstāda modernas mašīnas, ceļ jaunus ceļus.

Par pārmaiņām, kādas notikušas šogad fabrikā un kādu produkciju tā ražos pastāstīts zemāk.

Sezonu sagaidīsim labi sagatavojusies

Padures ķieģeļu — keramikas fabrikai 1957. gada sezonā jāražo 7,5 reizes vairāk drenu cauruļu nekā pērn. Celtniekiem jādod vairāk nekā miljons ķieģeļu. Lai šo uzdevumu veiktu, bija nepieciešams izdarīt plašu fabrikas rekonstrukciju, kuru kolektīvs uzsāka tūlīt pēc sezonas noslēguma pagājušā gadā. Sakarā ar zemo mechanizācijas līmeni iepriekšējos gados, karjeras māla rakšanai tika iekārtotas pēc iespējas tuvāk preseī. Tagad tuvējās rezerves izlietas un, meklējot piemērotākus māla slāņus jauna

Attēlā: mehanikis b. V. Kušķis montē vakuma presi.

karjera ierīkošanai, vajadzēja lielāku platību atbrīvot no mēža un celmiem. To veica decembra un janvāra mēnešos. Mālu rakšanai uzstādīts daudzkausu ekskavators EM-201. No karjera uz ceļu mālus piegādās ar motordrezinu metāla vagonetēs. Pašreiz tiek uzstādītas skrejdzirnavas SM-64, kurās vispirms tiks saspīesti māla iespējamie akmens graudiņi. Līdz šim fabrikai bija tikai viena mālu prese, kuru izlietoja gan ķieģeļu, gan drenu cauruļu ražošanai. Ar to radās nelietderīgi darba patēriņi veidņus un nogriežņus mainot. Šinī gadā pašreizējo presi izlietos tikai drenu cauruļu veidošanai, bet ķieģeļu veidošanai tiks uzstādīta jauna. Līdz ar to vienas tehnoloģiskās līnijas vietā cechā sāks darboties divas. Tas dos iespēju ievērojami palielināt izlaides mēģa produkcijas apjomu. Sakarā ar jauno agregātu uzstādīšanu ievērojami pieaugs enerģijas patēriņš, kādēļ uzcelts jauns transformatora tornis, kurā uzstāda transformatoru.

Iepriekšējos gados cechā lietoti ļoti primitīvi transporta li-

dzekļi un pusfabrikātu žāvēšanas izdarīta tikai vai nu uz lauka, vai arī primitīvos žāvēšanas šķūņos. Šinī gadā drenas žāvēs jaunos šķūņos ar maksīgu gaisa cirkulāciju. Pašreiz tuvojās nobeigumam triju šķūņu būve, līdz ar ko būs iegūta 1500 kv m zemjuma žāvēšanas platība. Drenu pusfabrikātu transportam pašreiz iekārto gaisa sliežu ceļu ar 18 vagonetēm. Tas būs pirmais mūsu republikā būvmateriālu ražošanas rūpniecībā.

Lai nodrošinātu plāna izpildi, organizēs trīs strādājošo maiņas. Lai darbs nakts maiņā ritētu normali, pie ekskavatora uzstādīs 3, bet pārējā fabrikas teritorijā 6 spēcīgu prožektorus. Daudz tiek darīts, lai uzlabotu strādnieku darba un sadzīves apstākļus. Pie fabrikas Kuldīgas patērētāju biedrība atvēra pagājušā gada beigās veikalu ar pārtikas un pirmās nepieciešamības precēm. Kuldīgā dzīvojošos uz darbu un atpakaļ ik dienas ved ar automašīnām. Fabrikā iekārtotas sieviešu un vīriešu gērbtuves, kur katram strādniekam ir savs drēbju skapītis. Tuvākā laikā gērbtuvēs iekārtos dušas ar siltu ūdeni, lai strādājošie pēc darba varētu nomazgāties.

Padures ķieģeļu — keramikas fabrikas kolektīvs apņēmies sagatavot darbus veikt līdz 25. aprīlim. Sprīžot pēc līdz šim padarītā var teikt, ka kolektīvs savas saistības godam izpildīs un būvmateriālu ražošanu iesāks agrāk nekā iepriekšējos gados.

J. Lasmanis,
Padures ķieģeļu-keramikas
fabrikas vadītājs

Padures keramika

Padures ķieģeļu cepla keramikas nodaļa pirmos māla traukus sāka ražot 1940. gadā. Ar lieliem pārtiraukiem keramikas nodaļa strādā līdz pat šai dienai. Nodaļa savu straujāko ražošanas kāpinājumu sasniedusi tikai pēdējos pāris gados, pad ekspluatācijā nodeva jaunu lielu divstāvu fabrikas korpusu keramikas nodaļas vajadzībām.

Straujo ražošanas kāpinājumu raksturo sekojoši skaitļi: 1947. gadā fabrikā pēc plāna bija jāražo trīsdesmit tūkstoši litru koptilpumā māla saimniecības trauki, 1956. gadā — divi simti piecdesmit tūkstoši litru koptilpumā un 1957. gadā — jau četri simti tūkstoši litru. Tā tad, salīdzinot ar 1947. gadu trauku ražošanu pieaugusi vairāk kā desmitkārtīgi,

bet salīdzinājumā ar pagājušo gadu — divkārtējies.

Lai šo uzdevumu godam izpildītu, veicam ražošanas paplašināšanai nepieciešamos priekšdarbus. Gada otrajā ceturksnī nodosim ekspluatācijā mālu sagatavošanas agregātu, kurš stāsies līdzšinējā pašu konstruētā mālu maisītāja vietā. Ar jauno mālu sagatavošanas agregātu būs iespējams maisījumu daudz labāk sagatavot. Jaunā agregāta jauda būs piemērota arī ražošanas pieaugumam 1958. gadā.

Otrajā ceturksnī darba ierindā stāsies jauna mālu trauku apdedzināšanas krāsns, kura nedēļā spēš apdedzināt traukus ar sešu tūkstošu litru tilpumā, un jauna glazuras fritēšanas krāsns. Glazuras samalšanai uzstādām vibrodzīrnavas.

Fabrikas keramikas nodaļā ražo sekojošus māla saimniecības traukus: spilkumus, burkas, piena krūzes, Zemgales podus un puķu podus. Veicam pēdējos priekšdarbus, lai visā drīzumā sāktu izgatavot mākslinieciskā apdarē veidotus keramikas izstrādājumus.

Runājot par panākumiem, nevar piemirst čaklos darba darītājus. No pašām pirmajām keramikas nodaļas pastāvēšanas dienām šeit strādā podnieks Pēteris Štormanis. Jau no pirmajiem ražotiem traukiem, daudzi bija viņa roku veidoti. Pēteris Štormanis darbā ir kluss, satīcīgs un ir labs sava aroda pratējs. Visas viņa veidotās piena krūzes un Zemgales podi ir glīti — labi nostrādāti. Ja b. Štormanim jautāsi, cik māla trauku šai laikā veidojis, tad viņš paska-

Attēlā: b. Štormanis darbā.

tisies uz jums, pasmaidīs un pateiks:

— Daudz.

Visi šie gadi pavadīti ražīgā darbā un visi fabrikā strādājošie jaunās paaudzes podnieki ir viņa mācīti. Jaunākais no viņiem ir 16 gadus vecais Pēteris Štormanis dēls Aivars. Viņš nodomājis iet tēva pēdās un iemācīties no nedzīvā māla veidot brīnišķīgus izstrādājumus.

Keramikas nodaļā no pirmajām dienām strādā arī glazētāja Līze Tamsone. Pagājušā gadā viņa varēja atskatīties uz fabrikā nostrādātiem 20 gadiem. Ja b. Tamsonei jautā, cik viņa trauku ir noglazējusi, tad viņa atbildētu tāpat kā Pēteris Štormanis. Šis vārdiņš neko neizsaka, bet ja uzziņāsi, ka visi fabrikā ražotie trauki viņas roku glazēti, tad sapratīsiet, kādu darbu Līze Tamsone veikusi.

Mālu masas sagatavotāja Alvine Leja ir vārds paskopa, bet aiz viņas skopajiem vārdiem slēpjas ražens darbs — mālu masu viņa sagatavo teicami.

Vislielāko litražas plānu pilda Herberts Gravnieks.

Nupat marta pirmajā pusē no Rīgas — vietējās un kurināmā rūpniecības ministrijas mācību kombināta atgriezās kā teicamniece jaunākās paaudzes podniece Zenta Lasmane un Jāzde Bielaža. Tur viņas ieguvušas podnieka meistara diplomus.

Laborante Dzidra Eida pārbauda trauku ūdens necaurlaidību, izturību, izmēru, svaru un citas īpašības. Tikai pēc šādas pārbaudes traukus nodod realizēšanai.

Visiem šiem darba pirmrindniekiem un pārējiem keramikas fabrikā strādājošiem drīz pievienosies vēl vairāki podniecības mācekļi, kuri strādās ar jaunuzstādītām virpām.

Padures ķieģeļu — keramikas fabrika ar saviem ražotiem māla saimniecības traukiem apgādā visas Kurzemes patērētāju biedrību vietas, kā arī Rīgas, Liepājas un Ventspils rajonus. Ja rajona veikalos trūkst māla saimniecības trauku, tad vainojami tirdzniecības darbinieki, jo fabrikā trauki ir dabūjami katrā vairumā. Tāpat visiem dārzniekiem jāzina, ka līdz šim dārzniecības trūkstošos puķu podus fabrika izgatavo katrā vairumā. Atliek tikai tos iegādāties.

A. Bauksis,
Padures ķieģeļu-keramikas fabrikas
techniskais vadītājs

PIEREDZES APMAIŅAI

Cūku kopēja Elvira Rožlapa nobarojusi vairāk nekā 150 bekoncūkas

Smiltene rajona lauksaimniecības arteļa „Kaija” kolchozniece Elvira Rožlapa jau desmito gadu strādā cūkkopības fermā. Šajā laikā viņa nobarojusi vairāk nekā 1500 bekoncūku un devusi kolhozam 130 tonnas cūkgaļas. Par teicamiem panākumiem darbā b. Rožlapai jau trīs reizes piešķirts augstais gods būt Vissavienības lauksaimniecības izstādes dalībniecei un trīs reizes viņa apbalvota ar medaļām.

Bekoncūku nobarošanu b. Rožlapa sāk ar puscūču izlaši. Viņa izmeklē sivēnus ar taisnu muguru, viegliem kauļiem un spēcīgām kājām. Tad viņa sadala tos grupās pēc svara, ārējā izskata un „paradumiem”. Šāda sadale dod viņai iespēju sastādīt katrai grupai atsevišķas barības devas un attiecīgi variēt lopbarību.

Cūkkope b. Rožlapa vienmēr domā par to, kā palētināt cūkgaļas ražošanu. To viņa panāk, prasmīgi izvēloties lopbarību — lētu, bet ar lielu kaloriju daudzumu.

Nobarošanas pirmajā posmā viņa dod katram sivēnam atkarībā no tā svara diennaktī 3—4 kilogramus vājpiena, līdz kilogramam spēkbarības un neierobežotā daudzumā zaļbarību — vīķauzu mistru, āboliņu un citas zāles. Zaļbarību tā vienmēr dod svaigu un karstā laikā samitrina ar ūdeni. Dzīvnieki saņem arī minerālvielas.

Otrajā posmā cūkas saņem 2—3 kilogramus spēkbarības, tikpat daudz kartupeļu, 400 gramus saknāgu, līdz 3 kilogramiem vājpiena un katrā ziņā 1—1,5 kilogramus vitamīnsiena.

Ar šādu devu cūkkope panāk dzīvsvāra pieaugumu caurmērā līdz 700 gramiem diennaktī, pie kam uz vienu kilogramu dzīvsvāra pieauguma viņa neizlieto vairāk par 4 barības vienībām. Tas ir pusotras reizes mazāk, nekā paredzēts normā.

Atbildot uz PSKP CK un PSRS Ministru Padomes Aizņēmumu visiem lauksaimniecības darbiniekiem, b. Rožlapa apņēmies šogad nobarot 250 cūku. Doto vārdu viņa godam pilda. Jaunā saimniecības gada 4 mēnešos viņa nobarojusi jau 100 bekoncūku. Pašreiz aizgaldos ir lielāks daudzums bekonu.

Savas zināšanas un pieredzi Elvira Rožlapa neliedz jaunajiem lopkopjiem. Viņas vadībā kolchozā izaugušas divas jaunas bekonu meistares — V. Vērite un A. Žagara. Aizvadītajā gadā lauksaimniecības arteļa cūkkopes nobarojušas vairāk nekā 400 bekoncūku, dodot kolhozam ap pusmiliona rubļu ienākuma.

(LTA)

Iznīcināsim vilkus

Izmantojot martā uzsnigušo sniegu, rajona mednieki kopīgi ar mežsargiem lielu vēribu veltīja vilku iznīcināšanai.

Ar Rendas mednieku ierosmi, piedaloties arī medniekiem no Kuldīgas, 5. martā notika medības Aizabavā. Medniekam Jānim Muldavam izdevās vienu plēsoņu nošaut. Mednieku Kukuliša un citu pārvirības dēļ divi vilki aizbēga.

Pavisam nesen mednieks Stepanovs Rendā uzgāja vilka pēdas. Pie viņa atskrēja mājās atstātais suns, kurš vilkam kopā ar mednieku sekoja pa pēdām. Plēsoņa nekautrējās sunim uzbrukt, „aizrāvās” pat tiktāl, ka nepamanīja mednieku. Biedrs Stepanovs ar trāpīgiem šāvieniem zvēru nogalināja.

Martā vilku nošāvuši arī Kursas ciema mednieki, bet februārī vienu plēsoņu nošāvuši Ēdoles kolektīva mednieki.

Medību sezonā rajonā iznīcināti 5 vilki. Ar to samierināties nevar, jo pēdējās dienās Rendas apkārtnes mežos redzētas vēl 7 vilku pēdas, vilki manīti arī Vārmas apkārtnē.

Attēls: Jānis Muldavs ar nošauto vilku.

Vilki lielu postu nodara medību faunai, iestājoties ganību periodam, tie uzbruks arī kolehozu lopiem. Tātad plēsoņu medības jāturpina. Ikviens rajona iedzīvotājs pienākums palīdzēt medniekiem, nekavējoties ziņojot par redzētiem vilkiem.

A. Zars

Sacensības Alsungā

Alsungā notika draudzības sacensības starp ciemata kolektīviem volejbolā un basketbolā.

Volejbolā pirmo vietu pārliecinoši iezīmēja vidusskolas sastādītā komanda, kas ar 3:0 pieveica vāji sagatavoto „Lokomotīvi” un ar 3:1 vidusskolas jaunatnes komandu, kas galvenokārt zaudēja tāpēc, ka ļoti vāji spēlēja aizsardzībā un bieži aizrāvās tikai ar uzbrukumiem. Otrajā vietā palika vidusskolas jaunatnes komanda, kas uzvarēja „Lokomotīvi” ar 3:0, atstājot to pēdējā vietā.

Basketbolā sacentās divas

komandas — vidusskolas sastādītā un vidusskolas jaunatnes komanda. Kā tas jau bija paredzēts, sacensības izraisījās ļoti spraigas. Pirmo puslaiku ar rezultātu 46:45 savā labā noslēdza vidusskolas sastādītā komanda. Otrajā puslaikā jaunatnes komanda aktivizējās, un spēles rezultāts kļuva 102:91 par labu jaunatnes komandai.

Sporta zālē trenējas arī Kulturas nodaļas darbinieku, patērētāju biedrības darbinieku fizikulturiši. Tāpēc nākamajās sacensībās jāpiedalās arī šo kolektīvu volejbolistiem un basketbolistiem.

J. Preiss

D. Ghrabrovickis, V. Vedejevs

PA PĒDĀM

(S T Ā S T S)

(28. turpinājums)
Rakstāmgaldā, pārkrovdamas atvilktni pēc atvilktnes, Severcevs atrada bagātu kolekciju visvairāk rīku, mūķizeru un citu lietu. Šeit bija kastete, divi lespaidīgi stāmi, parastajā ķemmē iemontēts ass griežamais u.c. Taču tie visi bija sūkumi, nožēlojami grabuļi, salīdzinot ar to, ko leraudzija Karpatovs, kad pacēla gultas pēli. Rūpīgi salikti viens otram līdzās gulēja divpadsmit inkasatoru maiši. Tie bija pēc standartizmēriem un noteiktas formas. Šis atklājums bija vērtīgāks par simtiem citu. Inkasatoru maiši! Tad, lūk, kāpēc bandītiem bija vajadzīga mašīna, un nevis kāda, bet tieši taksometrs! Tad, lūk, kur bija tas mērdzams paveidiens, kas vienoja Urganova ēnu ar visu šo salašņu grupu! Tikai šoreiz bandītisma metode bija daudz vienkāršāka: kāpēc komplektēt visādas atālēgas, uzlauzt bultas, aizsāpamos, izgriezt caurumus ugunsdrošos skapju brūnās, ja var pievakarē mašīnā pabraukāties pa lielākajiem veikaliem un uzreiz legūt simtiem tūksto-

šu rubļu, kas pārskaitīti un ielikti aizsargmugos maišos.
Bet Volkovs — vecākais stāvēja durvis baltās par kritu. Viņš valrs nesašūta ne par ko, nedraudēja. Jau tā satricēto bija šī pārmeklēšana naktī, matu sukā iemontētais nazis, bet galvenais — inkasatoru maiši, maiši, kuru augšgalos karājās auklīgas zīmog-lakai un plombēm.
Un pēkšņi Volkovs atcerējās savu jaunību... Viņš bija zirdziņš pie Kotovkas, gandrīz nemi- no tifa divdesmitajā gadā, divdesmit piektajā būvēja šachtas Donbasā, uz pleca sūrstēja stru- tojoša brūce, ko bija atstājis kulaka lode. Visu savu dzīvi, vi- su spēkus ziedoja tam, lai būtu stipra, lai plauktu viņa dzimta, viņa neatņemamā padomju iekār- ta. Un nu izrādās, ka viņa dēls Fjodors, Fedječka, Fedjka, tas pats zēns, kuru viņš nēsāja uz rokām, kuram viņš pīrka dārgas spēllle- tas, ielēja delēnā visu savu dve- seles maigumu, tagad viņš izau- dzis un staigā apkārt ar kaste- tēm un griežamajiem, liek zem savas gultas pēja inkasatoru mai- sus, lai aplaupītu, apzagtu to pa-

PAVASARA BRĪVDIENĀS

Pilsētas bērnu bibliotēkā

Pavasara brīvdienās rajona bērnu bibliotēka kopā ar pionieri namu un I vidusskolu rīko vairākus masu pasākumus, veltītus bērnu grāmatu nedēļai.

26. martā tiek organizēts matematisks vakars „Asini prātu”. Šī vakara programā bez referata būs matematis- kās rotaļas, uzdevumi, atjau- tības vingrinājumi. Vakara noslēgumā paredzēti priekšne- sumi, fragmenti no daļlittera- turas.

30. martā bērni varēs no- klausīties literāro mutvārdu

žurnālu „Grāmatas bērniem 1956. gadā”. Žurnāla saturā būs padomju rakstnieku de- vums bērniem un aizrobežu rakstnieku grāmatas bērniem.

1. aprīlī tiek rīkots bērnu rīts, veltīts bērnu rakstniekam Kornejam Čukovskim. Bērnu rītā bērni dziedēs iemīļotā rakstnieka pasakas, noskatī- sies diafilmā Čukovska „Maz- gā muti”.

Minētie pasākumi notiks pio- nieru nama zālē, to noslēgu- mā masu rotaļas.

I. Lielnora,
Bērnu bibliotēkas vadītāja

Pirmajā septiņgadīgajā skolā

Kuldīgas pirmā septiņgadī- gajā skolā pavasara skolas brīvdienās rīkos basketbola meistarsacīkstes. Sacīkstēs pie- dalīsies 5 zēnu un 6 meiteņu komandas. Sacīkstes notiks skolas mērogā. Bez tam pa- redzētas draudzības sacen- sības basketbolā ar Kuldīgas 1. vidusskolas un 2. septiņa-

dīgās skolas basketbolistiem. Pavasara brīvdienā laikā turpināsies sacensības arī ša- chā. Šachā sacentīsies 9 mei- tenes un 12 zēni.

Skolas fizikolektīvs turpinās nodarbības akrobatikā, kurā piedalās 46 skolas fizikulturie- ši.

AIZ ROBEŽAS

Protesta mītiņš

Amsterdāmā pie 1941. gada februāra sacelšanās dalībnie- ku pieminekļa notika protesta mītiņš. Mītiņā piedalījās vai- rāk kā 1000 Amsterdamas strādnieku. Mītiņš turpinājās 2 stundas ar lozungiem „Nost Špeideli!”, „Lai dzīvo miers!”

šu viņa, vecā Volkova, dārgo pa- domju iekārtu!

— Tiesā! Jē, sūtiet viņu kaut uz ellit — aizsēdāmiēs runāja Vol- kovs. — Lai viņš zemī rok, lai ak- meņus uz pleciem nes, lai viņš, nelietis, saprot, ko dzīvē nozīmē mārčina maizes!

— Attopies, ko tu runā, tas taču tavš dēls! — nočukstēja māte.
— Klusē! — viņš tā ieklīdzās, ka nošķindēja loga rūtis.

— Klusē!
... Alz logiem svida blāva rita galsmiņa. Fjodors Volkovs jopro- jām nepārņāca.

— Kur ir jūsu dēls? — pajautāja Severcevs.
— Nezinu, — nezinā nočukstēja Volkovs. — Viņam ap pusdienām vajadzēja pārnākt no medībām. Bet, kā paši redzat, nav atgrie- zies. Droši vien nokavējusi vilci- nu un pārrādīes šorīt. Tā jau ne reizi vien bijis.

Bet Volkovs neparādījās arī tad, kad ielās jau parādījās gā- jēji, automašīnas, savā rosmē ie- dunējās visa pilsēta. Nebija viņa arī nākamajā dienā. Severcevs noņēma apsarzi dzīvokli un iz- sludināja meklēšanu. Uz visām valsts pusēm zibēnātrumā ar spe- cialu pastu jonoja Volkova foto- grafijas, — no priekšas, profilā, visā augumā. Viss tomēr veltīgi. Volkovs bija pazudis.

Pēc trim dienām kopš tās nakts, kad Severcevs bija Volkovu dzi- vokli, Petrovka pie pulkveža ie-

radās Volkova māte. Viņa asa- rām acis lūdza, lai ļauj satikties ar dēlu vai vismaz nodot tam kā- du paciņu.

Veltīgi Severcevs pārliecināja, ka Fjodors aizbēdzis, — viņa tam neticēja.

— Jums mani jāsaprotat, — viņa runāja, slaucidama pa tekrītuša- jiem vaigiem rītošas asaras, — es taču esmu māte!...

Viņa no jauna sāka stāstīt.

— Pirms Fjodora aiziešanas ta- jā vakarā bija atnācis viņa draugs Jancovs, viņi par kaut ko strīdē- jās; durvis bija aizvērtas, un man nav paraduma noklausīties, ko runā dēls. Bet, kad Jancovs aiz- gāja, redzēju, ka Fjodors par kaut ko norūpējies, viņš ilgi izskaidro- jās — droši vien ar kādu pazista- mu — pa telefonu. Par ko — nezi- nu, jo tajā laikā atrados virtuvē.

Pēc tam viņš pēkšņi sāka ga- tavoties medībām, uzgērbā savas medību drēbes, paņēma no manis trīsdesmit rubļu cejam un patei- ca, ka atgriežoties nākošajā dienā. Viņš pat palūdza, lai es uz šo laiku pagatavoju viņa iemīļoto ēdienu. Taču Fjodors no rīta ne- atnāca, bet vakarā atbraucāt jās. Pagājis jau tik daudz dienu, bet mēs par savu dēlu esam pilnīgi neziņā. Kur viņš? Jums taču tas būtu jāzina?

— M-jā, — domīgi ierunājās Se- vercevs, — diemžēl, arī mēs to ne- zinām...
Šajās dienās atbrauca Braicevs.

Kādas filmas skatīsim aprīlī

Kuldīgas pilsētas kinoteatrī „Komjaunieši” nākamā mēne- ša repertuarā ir vairākas jau- nas padomju un ārzemju ki- nofilmas.

Aprīļa sākumā uz ekrana redzēsīm Taškentas kinostu- dijas ražojumu — kinokomediju „Tiksiemies stadionā”, mākslas filmu „Anita, tu esi dūšīga meitene!” (Odesas kinostudi- jas ražojums).

Jaunā inscenējumā redzē- sim arī mākslas filmu „Pa- vels Korčagins” — pēc N. Ost- rovska romāna „Kā rūdījās tē- rauds”. Mākslas filma „Ienai- da negaisā” (pēc N. Pagodi- na scenarija) stāsta par 1918.— 21. gada notikumiem, kad pa- domju tauta cīnījās pret kontr- revolucionāriem un interven- tiem.

Abas šīs filmas ir Maska- vas kinostudijas — 1957. gada izlaidums.

Kijevas kinostudijas māks- las filmu „Zilo klinšu ieleja”, Maskavas kinostudiju izlaistās mākslas filmas „Labu laimi!”, „Druva, druviņa”, kuras paš- laik izrāda lielākie republikas kinoteatrī arī ieplānotas ap- riļa mēneša repertuarā.

No 17. — 19. aprīlī kinotea- trī demonstrēs jaunāko latvie- šu mākslas filmu „Kā gulbjā balti padebeši iet”.

Bez jau pieminētām ieplā- nota vēl itāliešu mākslas fil- ma „Visskaistākā”, ķīniešu mākslas filma „Hasans un Ka- miļa”, franču mākslas filmas „Cilvēki baltās drānās” un „Te- reza Rakēne”, indīšu mākslas filma „Mirdza Galibs”, bulga- ru kinokomedija „Tas notika uz ielas” un citas filmas.

Atsevišķas jaunās mākslas filmas parādīs arī bērnu sean- sos. Mazajiem skatītājiem de- monstrēs vēl multiplikācijas fil- mas: „Miljons maisā”, „Droš- sirdīgais zaķis” u. c., kā arī dokumentālu filmu „Ziemeļ- pils”.

A. Leja

Viņš pārrādās noguris, apaudzis bārdū līdz acīm, tomēr ļoti ap- mierināts ar komandējumu. Brai- cevs atveda galvaskausu, kurš bi- ja saglabājis un pilnīgi noderīga izmeklēšanai.

Vēcajā lietā bija Urganova fo- tografijas. No tām izgatavoja re- produktijas un ieguva negati- vus. Tieši tad rakursā, kā savā laikā bija uzņemts Urganovs, no- fotografēja galvaskausu. Tagad pirmā negatīva kopija vajadzēja iekopot otru. Ja galvaskausis ir patiesām tā cilvēka, kurš ir uz fotografijas, tad dažos punktos o- tram uzņēmumam absolūti jāsa- krit ar pirmo. Šo izmeklēšanas veidu kriminalistikā dēvē par fo- toaplikācijas metodi.

Taču, lai kā necentās savienot abu negatīvu kopijas, kritiskie punkti nesakrita.

Tad Severcevs nolēma plele- tot vēl vienu izmeklēšanas meto- di. Viņš griezās pie profesora Ta- rasova, lūgdams, lai viņš izvel- do cilvēka portretu pēc galvaskausa.

Sekojošā tam, kā virzījās uz priekšu Tarasova darbs, izzgaisa pēdējās šaubas par to, ka Urganovs dzīvs. Meistars radija sku- pturnu portretu: tas bija mongoļu tipa cilvēks, lielam vaigu kau- liem un šaurām acu spraudziņām.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms